

Moet het altijd leuk zijn?

Hoe bezien leden van verschillende generaties elkaars idealisme? OneWorld spreekt ouders en kinderen over hun activisme, levenshouding en wereldbeeld. Deze keer Wilbert en Mart, die beiden met voedselverbeteringen bezig zijn, maar op een totaal andere manier.

Tekst & foto **Rinske Bijl**

Mart: “Wilbert doet allerlei nieuwe, onverwachtse dingen, dat vind ik leuk. Het is alleen wel onvoorspelbaar qua inkomen, daar houd ik wat minder van.”
Wilbert: “Vroeger moest ik nog wel eens bij jullie aankloppen voor hulp, maar nu toch al heel lang niet meer.”

Mart: “Toen ik zo oud was als jij had ik twee jonge kinderen, en werkte ik in het laboratorium aan de universiteit van Nijmegen. In die tijd was ik helemaal niet bezig met de maatschappelijke aspecten van mijn werk. Chemie was toen ook nog een beetje een vies woord. Nu realiseren steeds meer mensen zich dat je het juist in kunt zetten om duurzame alternatieven te ontwikkelen, denk bijvoorbeeld aan biobrandstoffen. Dat is voor mij nu ook een drijfveer in mijn werk geworden.”

Wilbert: “Toen ik me voor voedsel begon te interesseren hebben we daar wel gesprekken over gevoerd. Binnen het duurzame-voedselwereldje is veel kritiek op gentech en octrooien. Dus daar ben ik me toen in gaan verdiepen.”

Mart: “Het debat wordt vaak met weinig kennis van zaken gevoerd. Het is gewoon niet zo zwart-wit dat kleinschalig altijd goed is en gentech altijd fout.”

Wilbert: “Zelf vind ik het belangrijker om van elkaar te leren. In de talkshows die ik presenteer, gaat het mij niet zozeer om het debat, maar juist om het zoeken naar de verbinding. Dan heb je er pas iets aan. Ik weet inmiddels veel over voedsel, maar ik vind er niet superveel van. Voor mij heeft het niet zoveel zin om overal een retorische

Wilbert van de Kamp (29) is oprichter van Omapost, een online dienst om iemand een offline kaartje te sturen. Hij is ook presentator van talkshows op het gebied van voeding en duurzaamheid, en zoekt voor de organisatie Innofest naar duurzame concepten om op festivals mee te experimenteren. In 2017 stond hij in de lijst Duurzame Jonge 100. Hij woont in Leeuwarden.

Zijn vader **Mart van de Kamp** (54) werkt bij het Europees Octrooibureau in Den Haag en woont in Gouda. Hij onderzoekt octrooien op het gebied van de microbiologie, zoals genetische manipulatie en biobrandstoffen.

oefening van te maken.”

Mart: “We zijn allebei niet dogmatisch, dat typeert ons. Wat ik van jou heb geleerd, is om de dingen dichtbij te houden. De dingen waar je echt iets in kunt veranderen, liggen meestal dichtbij je. Mijn generatie kan veel leren van jouw generatie en de keuzes die jullie maken met een meer duurzame levensstijl, zoals biologisch eten. Maar wat ik me wel eens afvraag: speelt verantwoordelijkheidsgevoel voor jou eigenlijk ook een rol? Of moet het vooral leuk zijn allemaal?”

Wilbert: “Ik vind het überhaupt heel lastig om me te motiveren voor dingen die ik niet leuk vind. Dat had ik op de middelbare school al heel sterk. Voor mijn generatie is genieten belangrijk, dat zie ik ook terug bij mijn vrienden. Het heeft denk ik wel te maken met de tijd waarin we opgroeien.”

Mart: “Bij mij horen juist soberheid en matigheid. Niet uit opoffering, maar omdat het me rust geeft in het leven. Ik vind het wel opvallend dat we duurzaamheid en voeding allebei leuk vinden, al zijn we er in ons werk en privéleven verschillend mee bezig. Het heeft er misschien toch ook mee te maken dat we iets groters zoeken in het leven. Dat we niet alleen voor onszelf willen leven. Mijn vader had dat ook, die trok het hele land door voor de SGP”

Wilbert: “Ik ben daar eigenlijk een beetje allergisch voor, bij mezelf. Soms kan het wel wat minder, vind ik. Ik kies altijd meteen zo heftig. Nu drink ik alleen nog maar natuurwijn en draag alleen duurzame kleding. Maar dat doe jij ook, jij gaat ook altijd voor de 100 procent. Toen mijn zus transgender bleek te zijn, ging jij daar binnen de kerk het debat over aan. Je had kunnen zeggen: dit is mijn dochter, accepteer haar zoals ze is. Maar je maakt het dan meteen veel breder en vindt dat de hele kerk daar iets mee moet.”

Mart: “Blijkbaar zoeken we allebei naar een groot publiek. Ik praat over duurzaamheid in de kerk, jij hebt je talkshows. Ik vind het niet zo belangrijk dat je succesvol bent in je carrière. Maar wel dat je het goede doet, het absoluut goede, zeg maar. En ik zie dat jij daar ook voor kiest.” ●

“
***Ik weet veel over
voedsel, maar vind
er niet veel van***